

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2015. évi június hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.r.vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.Fk.279/2014/16. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó részét akként változtatja meg, hogy a szabadságvesztés-büntetését 1(egy) év 8(nyolc) hónapra, a közügyektől eltiltást 2(kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja a 2013. évi november hó 25. napjától a 2014. évi december hó 15. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Kötelez I.r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 5.000 (ötezer) forint bűnügyi költség viselésére.

I n d o k o l á s

A Pécsi Törvényszék a 2014. évi december hó 15. napján kelt 7.Fk.279/2014/16. számú ítéletével I.r. vádlottat testi sértés büntettének kísérlete és zaklatás vétsége miatt 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, annak megállapítása mellett, hogy a büntetés kétharmad részének a kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

Ezen ítélet ellen enyhébb jogkövetkezmények alkalmazása érdekében I.r. vádlott és védője jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között, a fellebbezéssel érintett I.r. vádlottra vonatkozó részében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában és a Be.361.§ (2) bekezdés b) pontjában foglaltakra - az iratok tartalma, illetve a büntetéskiszabási körülmények tisztázása érdekében foganatosított meghallgatás alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- **sértett1** a sérelmére elkövetett zaklatás vétsége miatt a magánindítványát 2013. november 25-én terjesztette elő (*nyomozati iratok 141-142. oldal*).
- I.r. vádlott az ún.Start-program keretében közhasznú munkásként foglalkoztatott, jövedelme havi 51.000 forint (*5. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal*).

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az teljeskörű, illetőleg kellően felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, olyan részletességgel, hogy a felmerülő ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Sajátossága volt az ügynek, hogy a releváns utcai történéseket többen figyelemmel kísérték, végső soron azok, akik a közeli buszmegállóban a menetrendszerinti járat érkezésére vártak. E személyeket a nyomozó hatóság a helyszínen végzett adatgyűjtést követően részletesen kihallgatta, vallomásaikat rögzítette.

Ellentmondástól mentes, egybehangzó adatok támasztották alá a buszmegálló előtt kibontakozó szóváltás tényét, majd azt, hogy I.r. vádlott - fenyegető kijelentések mellett - késsel a kezében indult **sértett2** felé. Mindezt a kívülállók azonos módon, egyformán élték át, olyképpen, hogy I.r. vádlott agresszív magatartásától igyekeztek elhatárolódni, az bennük visszatetszést és ellenszenvet keltett.

Tanú1 elfogulatlan, kellően távolságtartó vallomása mindenben a sértett előadását igazolta.

Ilyen adatok birtokában helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor I.r. vádlott védekezését a bizonyítékok okszerű mérlegelésével elvetette. A jogorvoslattal egyébként sem támadott tényállás tehát helytálló, így az - a magánindítvány előterjesztésének az időpontjára, valamint I.r. vádlott foglalkoztatására vonatkozó kiegészítés után - a Be.352.§ (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett I.r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

Sértett2 bántalmazását nézeteltérés, szóváltás előzte meg, mely hamarosan kölcsönös dulakodáshoz vezetett. Ezt azonban mindvégig I.r. vádlott kezdeményező magatartása jellemezte, az a fellépés, mely elől a sértett folyamatos hátrálással, illetve védekező mozdulatokkal megpróbált kitérni, gyakorlatilag anélkül, hogy támadó jellegű magatartást tanúsított volna. Ez okból I.r. vádlott tekintetében a jogos védelmi helyzet ténybeli alapjai teljes mértékben hiányoztak.

A cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

I.r. vádlott a 13 centiméter pengehosszúságú kését nagy erővel, szinte markolatig hatolóan szúrta **sértett2** hátába, a csípőlapát felső széle fölötti magasságban, veséjének tájékán. A mély hátizomzatot átszakító szúrás ugyan a hashártyát és a hasüreget nem érte el, de ezt kizárólag a sértett védekező mozdulatára lehetett visszavezetni, így arra, hogy a támadás közben hátráló mozdulatot tett és kissé elfordult. I.r. vádlott azonban a szúrás erejével és irányával nyilvánvalóan tisztában volt, ezért azt is fel kellett ismernie, hogy az életfontosságú szerveket védő régió mély sebzése - különösen a hashártya sérülésével vagy a hasüreg megnyílásával - akár életveszélyes eredményt is okozhat, melynek tekintetében közömbösnek mutatkozott.

Ez okból helyes a súlyosabb cselekményének életveszélyt okozó testi sértés büntetteként történő értékelése.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyesen tárta fel. A súlyos egészségromlás vagy maradandó fogyatékoság nélkül hozzávetőlegesen 10-14 nap alatt gyógyuló sérülés tekintetében azonban indokolt a cselekmény kísérleti jellegének lényegesen nagyobb nyomatékot tulajdonítani. Ugyanakkor további enyhítő körülmény I.r. vádlott fiatal felnőtt életkora, valamint az, hogy a tettelegességet kölcsönös szóváltás, egymás provokálása előzte meg. Ilyen körülmények között - a másodfokú bíróság megítélése szerint - az életvezetését rendező, közhasznú munkásként foglalkoztatott I.r. vádlottal szemben a Btk.79.§-ában írt célok rövidebb tartamú büntetéssel is elérhetőek. Ezért a szabadságvesztés tartamát a Btk.82.§ (2) bekezdés c) pontjában írt rendelkezés alkalmazásával 1 év 8 óra, míg a közügyektől eltiltás mértékét - ahhoz igazodóan - 2 évre enyhítette.

Következésképpen az ezt célzó fellebbezések megalapozottnak bizonyultak.

E körben tehát a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdésében írtak szerint - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a másodfokú bíróság a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta, mégis azzal, hogy az előzetes fogvatartás beszámításánál feltüntette annak befejező időpontját is.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2015. június 9.

Dr.Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Bencze Beáta s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.Fk.279/2014/16. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Fkf.III.16/2015/5. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2015. évi június hó 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke